

Brazilijos

LIETUVIS

LITHUANIO NO BRAZIL

Redactor---Gerente: J. STANKAITIS
 Leidžia: K. UCKUS ir J. STANKAITIS
 Adresas: S. PAULO'ra Visconde da Laguna 56
 (Mooca, bondés: 8, 12 ir kit.)
 Kalbamosios valanbs: nuo 18...20 val. kasdien

PROGRESYVĖS MINTIES
 SAVAITRASTIS

PRENUMRATOS-KAINA:
 BRAZILIJOS: Metams---19 \$., 1 mėn. 2 \$. Atskiro
 Nr. kaina 400 Rs. Užsieny---dvigubai.
 Laikraštis skoldr nesunciamas. Platintojams geras
 pelnas.

I METAI

São Paulo, Šeštadienis, 1927 m. 2 d. Liepos m.

Nr. 1

**SVEIKINAME LIETUVOS PAŽANGIAJA VISUOMENE DRASIAI KOVOJANČIA SU LIETU
 VA ŽUDANCIU FAŠIZMU. BROLIAI! NORS MES IR TOLI NUO JUSU, BET MUSU
 SIELOS SU JUMIS!**

Dr. Pajaujui, karin. Tornau, pil. Žemajčiui ir visiems kitiems nekaltai kenčiantiems
 fašistų kalėjimuose. „Brazilijos Lietuvis“ reiškia savo giliausios užuojautos. Jūsų
 kančios bus mums akstinu kovoje už demokratybę, teisingumą ir liaudies teises o JŪ
 sų kilnūs žygiai bus negėstamu švyturiu toje kovoje.

Pirmasis žodis.

Yra senas priėžodis: „Kaip žmogus storojies vis kitaip stojas,“ Jis dažnai vartojamas, bet vargu bau galima jis kitur taip gerai pritaikinti kaip mums Brazilijos lietuviams. Mūsų šiandien tik apie vieną S. Paulo yra jau i 30,000 ir tas skaičius kas diena didėja naujais ateiviais. Paskutiniu laiku žmonės iš Lietuvos bėga istais kaimais ir dauguma ju atvaziuoja Brazilijon. Bet paklauskime jų tu pilku pūslėtrančių mūsų kaimiečių, kurie šventadieniais užtvinsta Luz'o sode, ko jie čia atvaziavo ir ar manė jie keletas metų atgal, kad jiems priseis palikti savo gimtąsias šiaudines pastoges, savo gimines, savo kraštą ir ieškoti prieglaudos visais atžvilgiais svetimame krašte — tolymoje Brazilijoje. Ar manė jie, kad jiems priseis gal būt daugumai ir amžinai palikti savo tėvyne, kuria jie tokiu atsidedimu kūrė ir ne vienas net kraują liejo už jos laisvę bei nepriklausomybę... Paklauskime tu zilaplaukiu paliegusių senelių, kurių gyvybės sultis iščiulpė arba

Europos fabrikai arba prieškariniai Lietuvos dvarponiai, tu kurie visą savo amžėi skurdę dirbdami ant savo žemės kasnelio sulaukė baltos senatvės, ar jie manė, kad i amžiaus galą jiems priseis nusidanginti i kitą pasaulio kraštą, čia vietoj poilsio su jaunais dirbti sunkius neprastus darbus ir čia palikti savo išvargusių kaulus? I ši klausimą vienas tegali būti atsikymas — nei! Niekas iš mūsų nemanė, kad priseis apleisti tą kraštą, kuriam mes gimėme ir augome, kurį mes savo pečiais išnešėme iš svetimųjų vergijos ir nepriklausomą gyvenimą ir dėl kurio laisvės mes nieko nesigailėjome, tikėdamiesi, kad jame galėsime žmoniškai pragyventi, kad jis mums už tait atsimokės. Bet čia anot to priėžodio, visai kitaip stojos negu mes storojomės.

Visa ivyko atžagariai. Lietuva sukūrė plačioji jos visuomenė — liaudis, bet to sunkaus darbo vaisiai, teko tik saujaliai žmonių ir tokių žmonių, kurie gudrybių melo, provokacijos, vylingų pažadų ir kitų nešvarių priemonių pagalba krašto valdžia bėgėdškai pagrobė i savo rankas, liaudį prisilėgė nepavelkamam jungu,

prie išvargusio piliečio pastatė savo tautinį „deržimordą“, priveisė kraštą šnipais bei koncentracinėmis stovyklomis, o patys pilnomis saujomis vagia valstybės pinigus, ima kyšius ir už juos perkasi užsieniuose rūmus. Ta saujalė žmonių nesigėdėjo ir dabar dar nesigėdi savo baurius darbus teisinti gražias melais bei evangelijos dogmomis, tyrinkinti amžiais buvusią padoria Lietuvos liaudį ir daryti tokius darbus apie kuriuos ir kalbėti baisu. Tokių tat žmonių rankose buvo ir tebėra Lietuvos valdžia. Jiems tenai rojus, o visai tautai — nē mažiau nē daugiau kai inkvizicijos laikų vergija. Bandzusi teisėtai, Konstitucijos keliais ieškoti išeities ir jos neradusi rami Lietuvos liaudis dešimtimis tūkstančių, visą pametusi, bėga iš Lietuvos vergijos i svetimus kraštus laimės, lengvesnio gyvenimo ieškoti. Mes irgi tik tokiu būdu čia atsiradome. Ne iš tinginio ir ne aukso kalnu ieškodami kaip mėgsta mums tie bėgėdžiai prikaišioti mes čia atvaziavome. Mes žinome, kad nē aukso kalnu nē pieno upeliu niekur nėra tad ir i Braziliją vaziuodami mes žinojome jų nerasia, bet žinojo-

me ir tai, kad kaip čia nebūtu tai vis bus dar geriau neg Lietuvoje. Čia, tiesa, mums kaip ateiviams, nemokantiems nė vietinės kalbos, nežinant nė krašto santvarkos nė jo gyvenimo aplinkybių ypatingai iš pradžių, būna daug visokių sunkenybių. Ekonominės, kultūrinės bei teisinės mūsų gyvenimo apyvostovos ir ne kokios, bet nereikia užmiršti, kad čia svėtimas kraštas — tai viena, o antra mes ir patys tuo reikalu ikišiolėi nieko nedarėme. Tiems rekalamams sutvarkyti, reikia kurti atatinamas organizacijas, o juos viešai gvildinti reikalinga turėti savo laikraštis. Be to, jokia pažanga, joks progresas, joks gerbūvis — neimanomas.

Visa tai turint omenyje, mes ir pradėjome leisti „Brazilijos Lietuvį“. Pradžią buvo neapsakomai sunki, ir kainavo daugybę pinigų, kurie dievai žino ar kada grįš. Bet mums ne tas svarbu. Mums nerūpi turėti iš laikraščio biznis, bet rūpi, kad jis galėtų vienyti, organizuoti Brazilijoje gyvenančius lietuvius, galėtų gvildinti visus jų reikalus, duoti jiems dvasinio peno ir būti jų draugu, patarėju ir ramintoju sunkiose valandose. Šiuo tikslu vaduodamiesi, mes ir leidžiame į pasaulį 1 „Braz. Liet.“, Nr. 1. Jis nebus tarnu nė jokios partijos, t jis bus pažangios, progresyvos (pirminigiškos) minties. Jam tolymi bus taip tautinis šovinizmas taip juodasis Romos internacionalas ir kiti panašūs dalykai. Jis nesikis į Brazilijos vidaus tvarka, gerb krašto istatymus, bet Lietuvos politiką jis neaplenks. Mes iš anštoto ir aiškiai pasisakome, kad „Brazilijos Lietuvos“, ves aršia kova taip su Lietuva žudančiu fašizmu, taip su kitais gaivalais traukiančiais į varga Lietuvos liaudi, jos placiausias darbo mases tol, kol ta kova nebus laimėta. Mes nors ir toli nuo savo gimtinės, bet visuomet jei ne medžiaginai tai moraliai remsime jos liaudi kovoje už teisingumą ir krašto gerove.

„Brazil. Liet.“ drasiai kiekvienam ir akis sakys nors ir pati karčiausi tiesos žodi ra nka ranson eis su Brazilijos Lietuviu darbininkais ir kiek galėdamas jiems visame padės.

Placiaja ir progresyve Brazilijos lietuviu visuomene, kviečiame i bendra darba. Nesunku mums bus laikraštį leisti kada tame darbe mus rems taip prenumer t is taip rašt is ir nau-

dingais patarimais visi Brazilijoje gyvenantys lietuviai Jeigu ji visi skautys ir visi i ji rašys, tai tada galima bus ji atpiginti, padidinti ir duoti ivairiu priedu, bet jeigu ji teuzsisakys tik i buta po viena egz., tai tada beveik is auksto galima pasakyti, kad jam sunku bus issivystyti o gal ir bendrai toliau eiti. Jeigu nieks nerašys žiniu is savo gyvenamu vietu tai tada ir jo idomuma nebus galima pagerinti.

Baigdami ši savo žodi, mes tikimės, kad gerb. Brazil. lietuviu visuomenė savo laikraštį palaikys, kad nebus lietuviu kuris ji neskaitytu ir gritelės kurioje jis nebūtu mielai laukiamas.

„Brazil. Liet.“ leidėja i.

***

Ar tik ne prieš galą?

Paskutiniomis dienomis pradėjo iš Lietuvos bėgti į Braziliją fašistai ir krikšč. dem. Ju čia bus i pustuzini. Kai kurie iš jų buvo gave iš kun. Krupavičiaus jam beministeriaujant dvarus ir turėjo gana pelningas vietas, bet visa paliko ir atvažiavo čia. Jeigu Brazilijoje istisais esalonais važiuoja išbadėje Lietuvos darbininkai ir nukamuoti valstiečiai bei šiaip pažangūs žmonės — tai tas pilnai suprantama, nes dabar Lietuvai jie nereikalngi, ji jiems žiauri pamotė liko ir jos „cariukai“ net dziaugiasi, kad anot jų visas „neramūs gaivalas“ išvažiuoja, bet kad čia drožia „tikrieji“ Lietuvos sūneliai — tai tas nevisai aišku. Visa tsi turint omeny, tenka daryti išvada, kad Lietuvoj iš tiesu kažkas „negera“. Iš atvažiavusių fašistuku kalbų, jaučiama, kad Lietuvos fašizmas jau visai priėjo liepto gala, todėliai, kad išgelbėjus savo kašli nuo užtarnautos hausmės, jie ir bėga kur kas imano.

Čia jie dedasi nepartiniais, gražiais zodžiais mano isigyti vietiniu lietuviu tarpe kurie visi pažangūs žmonės pasitlkėjima, kad vėliau ir čia galėtu jodinėti jų sprandais taip kaip jais jodinėja Lietuvoj. Bet čia jiems ne Lietuva. Lai jie su visomis savo galybėmis čia persikrausto ir paleidžia i darba visas savo gudrybes — vis vien jokios itakos i placiaja Brazilijos lietuviu darbininku visuomene nepadarys. Čia vilkas ir avelės kailys lengvai pažystamas...

Ar rašymas apie Lietuvą yra partingumas ar ne?

Fašistai bei klerikalai dažnai rekia, kad rašymas apie tai kas dedasi Lietuvoje ir smerkimas tvarkos kuria tenai įvedė dabartiniai jos valdovai yra didžiausias partingumas ir vienybės ar dymas. Iš esmės gi, kaip tik priešingai išeina. Jeigu mes apie fašistu juodusius darbus nieko nerašytume ir jų nesmerktume, vadinasi eidami fašistu nurodymais pasivadine nepartiniais ty lėtume, tai tada kaip tik būtume partiniai, nes mūsų nutylėjima apie tas baisenybes kurios dabar dedasi Lietuvoje ir kuriu ji nematė nė rusu laikais, nė Didžiojo karo metu, nė lenku bei bolševiku okupacijose, kiū ir skaityti nebūtu galima kai pritarimu fašistams. Todėlėi rašymas viso kas dedasi Lietuvoj ir smerkimas jos fašistinės tvarkos kaip tik yra nepartingumas. Vienybę gi pritarimas fašistams grečiau gali suardyti neg laikymasi teisybės pusės, t. y. visur sakant teisybę ir visa įvertinant sulig nuopelnų.

Truputis iš „Alfos“ užkulisio.

Manau, kad kiekvienas iš mūsų žino kas yra „Alfa“... Ji yra atsargos majoro Jagučanskio, kairiuju valdžios paluosuoto buv. Valst. teatro direkt. Kernausko, buvusio kariuomenės intendanto pad. Keršteino ir visoj Amerikoj pagarsėjusio nelaimingojo Kastanto Norkaus „akcinė“ bėnrovė. Vieš i jos tikslo mes nežinome, bet iš jos darbų, pasirodė, kad bendrovė padėjo fašistu valdžiai iš Lietuvos gabenti visus tuos kurie tenai jau nebeistengė vilkti tautinės vergijos junga. Tokiems tat nelaimingiesiems minėtoji b-ve nutarė „pagelbėti“. Jos vyri-ūsias vadas ir ikūrėjas p. Jagučanskis pernai tuo reikalu atvažiavo Brazilijon susipažino su p. Mošadu ir pisisiūlė jam padėti apgyvendinti Lietuvos „hlopais“ jam priklausančius miškus, gulinčius bemaž už pusimėčio kilometrų nuo Saracobano gelžkelio linijos ir taip toli nuo Sao Paulo kaip nuo Kauno Paryžaus. Miškai gražūs, klimatas amžina vasara, bet gyventojų kol kas tik pumai (Jeopardų veislės plėšrūs žvėrys) visokių rūšių gyvatės, vabalai ir bišai. p. M-p šado, žinoma, šiuo dalyku tik pasidžiaugti tegalėjo ir p. Jagučanskis, savaimi šuprantama už to-

ki puiku sumanymą negalėjo nealsilyginti. Visa gerai. P. Jagučanskis grįžo į Lietuvą, sutvėrė minėtąją bendrovę, kurią rodos kaip ministerio švogeriš ir bajoras (jie Lietuvoj dabar didįlėj madoj) ir neregistravo niekur, atsisėdo į kabinetą ir pradėjo pardavinėti puikiasias žemes. Žmonės plaukė į jo kontora pulkais. Visi „akcionieriai“ išskiriant p. Norką kuris „Alfos“ darbus varė São Paule ir kurie čia visiems žinomi—dirbo išsirėde, o p. Jagnėanskis rodydamas savo Brazilijos pasą, gyrėsi esąs Brazil. Žemės Uklo ministerijos atstovu ir teikė informacijas. Žmonės manydami kad reikala turi su Brazilijos valdžios atstovu, Jagučanskio informacijoms tikėjo ir visa išsipardavę pirkosi „Novo Lituanijos“ — taip buvo praminta vieta, kurioje turėjo būti lietuviai apgyvendinti—kolonijas. Už 24 kv. hektaru koloniją, reikėjo imkėti 130 dol. bankan ir 30 dol. sumokėti „akcionieriams“. Už tuos pinigų p. Jagučanskis oficialiai pasižadėjo kolonistus su visu bagažu ir visa šeima nuvežti į pačią vietą visai veltui, ir kolonijas kurių buvo 250 išpardavus turėjo savo pažada įvykdyti. Balandžio pradžioje š. m. kolonijos buvo išparduotos, bet kolonistų išvežimui nieks nesirūpino. Žmonės pradėjo vėl plūsti į „Alfa“ ir reikalauti juos išvežti, bet p. Jagučanskis jau ten nerado. Jis sako, į savo raštinę bijodavęs užėti kada žmonių būdave. P. Kernauskas ir nevisada ten rodydavosi, o p. Keršteinas norėdamas įpykusius žmones nuraminti susiėmė savo „prinadlėž nasėčius“ ir pats atidūmė į São Paulo, sakydamas, kad čia atvažiuojes visą sutvarkys ir išsiūs kolonistams laivakortes. Tiesa, jis čia nekuri taiką ištaigingai gyvena Suiso viešbuty ir taip pat ko nepasigyrė esąs igaliotu Lietuvos ministeriu pasiuntiniu. Mieste jau tokie gandai buvo pradėję eiti, tik vėliau, keliems daugiau apsisivietusiems lietuviams visa dalyka išaiškinus, sužinota, kas ištiesu yra p. Keršteinas. Jis, girdėti, iš Brazilijos nemanų niekur važiuoti ir ieško žmogaus, kuris padėtų jam leisti fasistų laikraštį. Visa suprantama, tik vienas dalykas stebina, kodėl p. Keršteinas neprisipažįsta kad Norkus ir Jagučanskis buvo jo kompanijonai. Antra gi, būtų idomu žinoti, ką „Alfa“ padarys su tais nelaimingaisiais kolonistais Lietuvoj paliktais taip brangiai su-

mokėjusiais už Mošado miškus, kuriuos jie čia būtų žymiai pigiau galėję nusipirkti. Nejaugi pas šiuos žmones sąžinės nebūtų taip blaiviai savo tautiečius apgauti?! Lauksime paaiškinimų iš jų pačių.

Beviltis

P. KOSTANTO NORKAUS ŽINIAI.

„Brazilijos Lietuvis“ Redakcija eidama teisungumo dėsniais ir gindama gera Brazilijos lietuvių vardą prašo tamstoslaikie vieno mėnesio nuo šios dienos, gražinti pinigų visiems piflėčiams taip lietuviams taip rusams ir kitiems, kuriuos tamsta taip begėdiškai ir tokiais negražiais būdais Brazilijoje gyvenamas jų išviliojai ir tuomi ilgam laikui sutersei visu Brazilijoje gyvenančių lietuvių varda. Jei to nepadarysi, redakcija eidama Vienos Internacionalės kriminalogų komisijos nutarimu iš 1924 m. geguž. 24 d. pasius minėtajai komisijai tamstos fotografiją ir biografią kart su visu jūsu juodųjų darbėlių aprašymū kuri tamsta savo aplinkraščiais viso pasaulio valstybėms paskelbs tarptautiniu aferistu ir tamsta atsiseiti į belangę nors ir kaž kokią pavardę tu vadintumeis neišvengiamo. Mūsų siūlymas—šį dalyką geruoju baigti.

Ar Brazilijoje yra bent kokia lietuvių organizacija ar ne?

Šis klausimas šiandien yra kiekvienam Braz. Lietuviu svarbus. Svarbus todėl, kad mes Brazilijos lietuviai neturime čia jokios globos, neturime savo konsulo ir neturime nieko. Mūsų, ypatingai São Paule ir jo aplinkėje yra daug, bet mes esame pakrikę, nesusiorganizavę, negalime nė patys sau niekuomi padėti nė kitiems pagelbėti ir nėra net kas mūsų reikalus viešai galėtų atstovauti ir ginti. Mes neturime informacijų biuro, kuris būtinai reikalingas teikimui žinių naujai atvykstantiems lietuviams ir besirengiantiems atvykti iš Lietuvos. Čia atvažiuojes žmogus kai aklas — nieko nežino, nieko nesupranta ir delto daug prisiekina kentėti. Informacijų biuras šioje srityje galėtų daug padėti.

Darbo biuras ir labai reikalingas. Jis turėtų susisiekti su visomis dirbtuvėmis, viešaisiais darbais ir tt. ir parūpinti lietuviams imanomo darbo. Jei būtų pas mus geras darbo biuras, toks koki turi vokiečiai ir kiti, tai tada mūsų žmonėms kurie yra geri darbininkai, nereikėtų savaitėmis stovinėti prie fabrikos vartų laukiant bene gaus koki nors nuo kitu atliekama darba. Jei vokiečių, ispanų, italų, japonų ir kitų tautų organizacijų darbo biurai istengia per keletą valandų savo bedarbius aprūpinti darbu, tai kodėl mums lietuviams tai nepadaryti su savo darbininkais kuriems reta kas pasaulį gali prilygti? Kodėl mums nepadėti tiems nelaimingiesiems savo broliams, kurie mėnesiais sėdi be darbo ir bada kenčia?.

Mūsų žmones, nežinančius vietinės kalbos, papročiu bei istatymu daug kas begėdiškai išnaudoja, nuskriaudžia. Patys jie ne istengia savo teisiu apginti. Tam fikslui turi būti isteigtas Legacijos biuras. Jis turėtų veltui arba už maža adyginima teikti nuskriaustiems juridinę pagalbą (turėti savo advokata, kuris duotu patarimus ir aprūpintu kitus lietuvių ateivių juridinius reikalus). Kultūriniais ir ekonomiais mūsų reikalais ir nieks nesirūpina. Lenkai, estai ir kiti, kuriu Sao Paulo mieste mažiau neg lietuvių, turi savo mokyklas, bankus, kooperatyvus, klubus skaityklas, teatrus ir tt. Mūsų gi vaikai laksto po gatves, jie išaugs nemokyti ir paskui keiks savo tėvus. Pas svetimus perkant ir valgant mes jiems duodame uždėbti, o susiorganizavę ir isteigę taip kai vengrai ir kiti savo valgyklas, savo šioki toki bent vieną viešbutėlį ir keletą valgyklų, galėtume ir savo žmonėms patarnauti ir pelno turėti. Yra dar daugybė ir kitu reikalų kuriuos reikia būtinai ir skubiai sutvarkyti. Bet vienas žmogus tai padaryti negali. Tam reikalinga organizacija. Reikalinga, kad visi to paties siektu. Tik organizuotai, tik bendrai ka nors veikiant, galima pasiekti tikslą ir taip medžiaginiai, taip moraliai bei kultūriniai pagerinti sunkia Brazilijos Lietuviu padėti. Jeigu mums katram šiandien gera, tai mes negalime jau tuo patenkintais būti ir sudėjus rankas sėdėti. Ne! Mes visi turime dirbti dėl visu, vienas antram padėti. Žmogus žmogui yra brolis, o lietuvis lietuviui svetimame

krašte dar labiau. Jei bus visiems gera, tai ir mums bus smagu, o jei iš lietuvių visi juoksis taip kaip dabar iš jų juokias, juos niekys, jei jie bus ir toliau kitų pastumdėliais tik delto, kad neturi organizacijos kuri jiems padėtų — tai ir mums nebus smagu. Mēs turime visi organizuotis i stipriai, rimtai sutvarkyta organizacija. Mūsu organizacija turi turėti visas istaigas, kurios padėtų visuose narių reikaluose. Organizacija turi būti apolitinė. Ji negali turėti nieko priešingo veikiantiems krašto istatymams. Pirmoj eilėj, ji turi būti griežtai apsirubežiuavus nuo komunizmo ir fašizmo. Jei ji turėtų savyje vienos ar kitos šiu sroviu ideologijos, tai ji neatitiktų plačioms lietuviu masėms — tai viena, o antra ji negalėtų tinkamai vystytis ir nieko gero neduotu savo nariams. Bet turint omeny, kad Brazilijos lietuviai yra pažangūs, progresyvūs žmonės, atsipalaidavę nuo visokių prietarų ir klasiniai susipratę, reikalinga kurti organizacija progresyviu tikslu taip ekonominej, taip kultūrinėj taip socialinėj ir kitose srityse. Ji turi turėti aiškų ir platu tikslu, vienyti visus progresyviuosius darbininkus ir atstovauti bei reikalui esant ginti jų reikius. Tokia organizacija mums reikalinga ir reikalinga ją turėti skubiai, nes darbo daug, o be organizacijos nėra kas jį dirba.

Balandžio mėn. susitvėres Brazil. Liet. Susivienijimas, mūsų reikalams netinka dėl daugybės priežasčių: — jis tvarkomas vieno neturinčio jokio supratimo apie organizacijos veikimą ir jos uždavinius žmogaus. Žmogaus, kuris diktatoriškai elgiasi su nariais ir nieku būdu neprisileidžia prieš savęs žmonių galinčių ką nors gero padaryti. Susiv. statutai, siauri, netikri ir nebeįpataismi Juos tegalima tik visai pakeisti, bet ne istaisyti. Statutuose Susivienijimo kūrėjai neįrašė revizkomisijos, be kurios veikimas visai neįmanomas. Pinigai imami ir imami be jokių visuot. susir. ir net valdybos nutarimo, o patikrinti kur jie dedami nieks negali. Eina mieste gaudy, kad Susiv. pirmininkas veda susirašinėjimus su Amerikos ir kitomis organizacijomis, gal būt ir aukų prašo, gal būt kad jas ir gauna, bet valdyba ir nariai to nežino. Toki dalykai organizacijose negalimi. Be to, kaip girdėti Susiv. viršūnės slaptai Susivienijimo vardu politikuoja ir politikuoja

visai negeistinoj Braz. lietuviams krypty. Ši organizacija gyvuoja jau pusė metų ir nėra nė maži ausio darbelio padariusi, — visi jos nuopelnai tai kad pirmininkas pridarė jai kelis šimtus milerių skolos ir kelios dešimtyse milerių nežine visai kur dingo. Apie tū nariai jau žino, jam pareiškė visuot. susir. aiškų nepasisikėjimą ir nutarė kurti naują organizaciją, bet jis diktatoriškomis ir neįvairiomis priemonėmis mano išlaikyti. Aš iš esmės, neturėčiau taip daug ko prieš patį Susivienijimą, jeigu jis galėtų ką nors gero padaryti ir jo vadas nedarytų savo elgimosi gėdos visai Brazil. lietuvių kolonijai. Esant gi šitokiam dalykų stoviu, iš kuriu aišku, kad Brazil. lietuvių Susivienijimas neatitinka vietinių lietuvių daugumai — kito išėjimo nėra, kaip jis likviduoti arba iš jo išėiti ir sukurti kitą draugiją progresyviu tikslu, kuri aprūpintų visus vietinių lietuvių darbininkų reikalus ir nedarytų svetimam krašte mums lietuviams gėdos. Tad iš to kas aukščiau pasakyta, mes matome, kad Brazilijoje gyvenantys lietuvių reikamos orgaoizacijos neturi ir kad yra būtinas reikalas ją neatidėliojant kurti.

Sfinksas.

IŠ VISUR

Lietuva.

K a u n a s. Neseniai Kaune sušaudytas generolas Kleščinskis, kuris buvo sugautas bešnipinėjant Rusijos naudai. Jis buvo ilgą laiką Lietuvos generalinio štabo viršininku, prieš metus buvo išėjęs atsargon ir iki suėmimo dienos gavo iš valdžios po 500 litų mėnesinės pensijos. Tardyma vedant paaiškėjo, kad jis po 500 litų mėn. algos gaudavo ir iš Rusų.

K a u n a s. Iš patikimų šaltinių gauta žiniu, kad Lietuvos valdžia paskyrė Brazilijai garbės konsulu p. Čemarka. Jis šiomis dienomis turi atvykti ir rodos žada apsigyventi Santose, kur šalia savo konsuliariniu darbų mano dar užsiimti bizniu. P. Čemarka pernai lankėsi Brazilijoje, po to grįžo į Lietuvą ir ten visa laiką gyveno Aukšt. Fredoj. Paskutiniu laiku, jo pavardė skambėjo Lietuvos laikraščiuose, aprašant garsųjį Ramovės posėdį,

kuriame Lietuva valdaciųjų grupiu atstovai, tarėsi kas daryti, kad į Brazil pradėjo bėgti ištisi kaimai. P. Čemarka tada apie Brazilija ir čionykščių lietuvių gyvenimo sąlygas darė pranešimą po kurio komisija pripažino, kad Lietuvos žmonių vaziavimas Braziljon yra geras dalykas (kiti sako, kad tokios išvados komisija priėjo delto, kad Brazilijon vaziuoja visi pažangūs žmonės-darbininkai, kuriu dabartinė Liet. valdžia labai bijo). P. Čemarkos brolis, aviacijos vyr. leit., yra labai pasižymėjęs praeitų metų 17 d. gruodžio perversme, kaipo vienas žymasniųjų jo organizatorių. Visa tai turint omeny, nors ir vengiant p. konsula Čemarką užgauti, nenoromis priseina daryti išvada, kad p. Čemarka kaipo fašistinės Liet. valdž. atstovas, tiek savo įsitikinimais, tiek dno-tais jam užs. reik. min. Volde-maro pavedimais, mums pažangiesiems žmonėms, iš Lietuvos pasprūkusiems nuo fašistų persekiojimų — nieko gero neduos. Bet nusiminti nėra ko. Laikas bėga ir dalykai keičiasi. Fašizmas Lietuvoj jau ka tik laikosi ir jam sugriuvus susilauksime čia ir tinkamo konsulo.

RUSIJA.

M a s k v a. Francūzu ir vokiečių spaudos pranešimu komunistų disciplinarė taryba išmetė iš savo tarpo Trockį ir Zinovjeva ir rengiasi juos ištremti į Sibira Visa Rusijos liaudies palanki Trockiui su Zinovjevu, jį teikalauja discipl. taryba savo nutarimą atmainyti ir jei šito nepadarytu tad galimas daktas, kad komunistų tarpe įvyks didelis skilimas.

Šiandien

t. y. sekmadieny 1 val. Rua Couto de Magalhães Nr. 24, ivyksta Braz. Liet. Susivienijimo narių ir visu Braz. lietuviu didelis susirinkimas. Bus priimama nauji statutai organizacija pertvarkoma naujais pagrindais: renkama Centro valdyba, kuri mos sekijos ir tt. Prašoma visų lietuvių būtinai atsilankyti.

Statutu Komisijos.

„Brazilijos Lietuvio“
SPAUSTUVĖ
priima visokius spaudos
darbus

